

Hogyan ajándékozott Mátyás király?

Egy szegény ember talált egy nagyon nagy tököt. Elvitte Mátyás királynak, odaadta ajándékba. Mátyás király meg pénzt adott a szegény embernek, annyi pénzt, hogy két ökröt vehetett rajta. Így aztán négy ökrön szánthatott, mert azelőtt is volt két ökre.

A szomszédja gazdag ember volt, kérdezte, hogy hol vette azt a két ökröt. A szegény ember elmondta, hogy így meg így talált egy nagy tököt, aztán Mátyás királynak adta ajándékba.

– Na, jó van, majd viszek én is valamit.

Volt neki egy szép csikója, odaadta Mátyás királynak ajándékba. Nézi Mátyás király a szép csikót, egyszer azt mondja:

– Ez már csakugyan szép csikó, ilyet még magam sem láttam!

Odavezeti a gazdag embert a tökhöz, hogy hát ő látott-e már ilyen nagy tököt?

– Na, már ilyent még magam sem láttam!

– Na, legyen a magáé azért a csikóért!

Mert Mátyás király tudta, hogy gazdag ember nincs rászorulva a pénzre. Azt a tököt adta néki, amelyiket a szegény embertől kapott. Ilyen igazságos volt!

A megszomjazott urak

Egyszer Mátyás király vadászatról tartott hazafelé az urakkal. Egy nádas mellett haladtak el, s látta a király, hogy nagyon lankadtak a nádak, szomjazták az esőt. Meg is jegyezte:

– Hej, eső kellene már a nádra is, ahogy elnézem. Megmosolyogták az urak Mátyást.

– Felséges királyunk, ugyan miért kellene eső a nádra, mikor mind vízben áll?

Mátyás csak hallgatott, de magában forralt valamit. Estére meghívta az urakat vacsorára, de mindegyikük lábáról lehúzatta a sarut, s a lábukat vizes dézsába lógatta, úgy ültek az asztal mellé. Volt aztán minden az asztalon, ami szem-szájnak ingere, csak éppen ital nem volt egy csepp sem. Megszomjaztak erősen az urak, de nem mertek szólni. Egyikük aztán nagy sokára megjegyezte:

– Fenséges királyom, köszönettel vettük a vacsorát, a finom ennivalókat, de italról nem gondoskodtál, pedig majd kiszárad a torkunk.

Azt mondja Mátyás huncutul:

– Ejnye, ejnye, mindegyikötök lába vízben áll, ti pedig szomjúságról beszéltek?

Értették az urak, és elszégyellték magukat. Többet nem mosolyogták meg a királyt, bármilyen furcsát mondott.